

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXVII. An item certus, Se eße Prædestinatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

non quæ in particulari ad huc, illum. &c. pertinent.

AD VII. Discussio ea non requirit certitudinem fidei; sed coniecturæ ex opinione & spe nostra factæ.

AD VIII. Testimonium conscientia lætitiâ affert; sed non infallibilem certitudinem. Vnde Pl. 2. *Exultate cum tremore.* 1. Cor. 4. *Nil mihi conscius sum; sed non in hoc iustificatus sum.*

AD IX. Loquitur de præsentia Christi apud Corinthios, quoad potentiam & miracula; non quoad gratiam iustificantem. patet ibidem.

AD X. Audacia non est certitudo; sed ex hac gignitur illa, quia credimus Christum passum adfate Patri pro nobis, esseque Mediatorem nostrum fide tenemus.

AD XI. Voces illæ, *scimus, cognoscimus*, non necessariò includunt certitudinem fidei, nam scimus etiam ex signis. Dein sententiæ eæ sunt generales, de translatis de morte ad vitam; uti sperabatur.

AD XII. Certitudo, quæ ex operibus nascitur, est coniecturæ, non fidei. Dein, Lutherani suam certitudinem esse priorem volunt operibus, non posteriori.

AD XIII. Paucis istis certitudo constitit ex reuelatione peculiari. Ita S. Aug. 9. 57. 58. in *Genesin*.

AD XIV. Promissiones eæ sunt generales, non particulares.

AD XV. Fides in se certissima est & infallibilis: remissio tamen peccatorum mihi, illi. &c. facta non est fidei articulus. Sic & spes in se certa est; at non in me, te, illo. &c.

QVÆSTIO LXVII.

An certitudine fidei homo certus esse possit, ac debeat, se esse Prædestinatum?

LUTHERANI affirmant. Mar. Bucerus in *Colloq. Ratiobon.* negat esse verum Christianum qui non eadem fidei certitudine credit, se habiturum vitam æternam; quia credit Christum esse, & Deum esse. Idem Martyr ad Rom. 8. Kemnit. in *Exam. Tral. sess. 6. c. 12.* castigat Concilium docens: Neminem sine peculiari reuelatione, certo statuere debere, se esse prædestinatum.

CALVINUS Inst. 3. c. 2. §. 6. *Vere fideles non nisi qui solida persuasione, Deum sibi propitium persuasus; de eius benignitate sibi omnia pollicetur; nisi qui diuina erga se benevolentia promissionibus fretus, indubitatam salutis expectationem præsumit.* Sic & §. 40. in *Antid.*

SVADENT istis. 1. *Orandum est pro dono perseverantia, Iac. 1. Postulet in fide, nihil hesitant: Ergo certo credere debemus nos accepturos perseverantiam, ac proinde esse prædestinatos.* Ita Bucerus.

2. Idem. 1. Ioan. 5. *Sciatis, quia vitam habetis æternam, qui creditis in nomine Filij Dei.*

3. Calvinus in Eph. 1. *Habemus pignus hereditatis: ergo certi sumus.* Ibidemque orat Deum Apostolus, ut illuminet Ephesios, ut cognoscant se prædestinatos in adoptionem filiorum Dei.

4. Calvinus. 1. *Theo. 1. Sciens Electionem nostram; quia Evangelium nostrum non fuit ad nos sermonetantum; sed & in Virtute, & in Sp. Sancto.*

5. Kemn. Rom. 8. *Quos vocavit, hos & iustificavit; quos iustificavit, hos & magnificavit.* Ecce patefactum hic fundamentum huius certitudinis.

6. Kemn. Ioan. 10. *Nemo rapit eas de manibus meis.* Rom. 8. *Quis accusabit adversus electos Dei?*

1. Cor. 1. *Confirmabit vos usque in finem.*

AVTOR. Nemo citra Revelationem potest, aut debet statuere, se esse prædestinatum.

I. Ita Scripturæ docent, non posse

causam

causam sciri, cur hunc, non illum Deus eligat, aut quæ elegerit, sine reuelatione speciali suæ voluntatis. Rom. 11. *O altitudo. &c.*

II. Hortantur fideles ad timorem. Rom. 11. *Fide stas: noli altum sapere. &c.* Cætera vide in *Antichristo* p. 4. q. 36.

INSTANT *Calvinus & Kemn.* talia dici ad excitandum torporem, & carnalem securitatem, quæ homines in piis operibus reddant negligentiores non quod periclitantur ne excidant à salute.

Dico Prædestinati excidere non possunt; sed prædestinatum se se nescit nemo; vnde cuique piè metuendum cum spe. At, qui se sciunt prædestinatos, non est quod metuant, sed credere debent; & talibus nil opus cohortatione. Imò in hac Deus hortaretur eos ad incredulitatem suæ prædestinationis.

III. Docent Scripturæ, salutem pendere à conditione Operum. Mat. 7. *Nisi abundauerit iustitia. &c.* Mat. 19. *Si vis ad vitam ingredi. &c.* Et fatentur Sectarij incertam esse salutem, si ab operum conditione dependeat.

INSTANT *1. Calvinus.* Iubendi fideles respicere Christum vt in ipsis manentem, & sua eis communicantem.

2. Caluinista: Opera requiri, aiunt; quia fides vera non est, nisi viua sit, & fructificet.

Dico AD I. Christus requirit à membris, vt etiam operentur. Ioa. 15. *Omne palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum. &c.* Iubemur igitur operari; non solum iusticiam Christi nobis arrogare.

AD II. Non quæritur hic, cur opera sint necessaria; sat est exigi necessitatio ad salutem.

IV. Docent Scripturæ, multos ad

tempus credere; & in tempore tentationis excidere. *Luc. 8. &c.* Ergo non erant de fide certi salutis suæ ac perseuerantiæ.

INSTANT *1. Calvinus* negat eos veram habuisse fidem.

2. Kemnitius ait Credentes posse à fide excidere à gratia, & salute: Nihilominus tamè statuere se prædestinatos. Quod autem non perseuerent, causam esse, 1. quòd Deus nolit eos conseruare ad finem: 2. Quod per opera carnis ipsi fidem excutiant.

Dico AD I. Inferius quæst.

AD II. 1. In iis sibi contradicit; facitque Deum mutabilem. Proinde ex fide sola certus salutis esse nemo potest, qui se excidere posse credit.

V. Accedit Traditio Ecclesiæ, & S. Patrum consensus. S. Chryl. hom. 11. in Philip. *Paulus qui tanta passus est, nondum de resurrectione illa securus fuit; quid sanè nos dicemus?* S. Hier. l. 2. contra Pelagianos. *Ne beatum dixeris quemquam ante mortem. Quam diu enim viuimus, in certamine sumus: quam diu in certamine sumus, nulla est certa victoria.* S. August. 11. Ciuit. c. 12. *Sancti de sua perseuerantia premio certi sunt; de ipsa tamen perseuerantia sua reperiuntur incerti. &c. Nisi aliqua reuelatione ab Illo fiat certum, qui de hac re iusto, latentique iudicio non omnes instruit; sed neminem fallit.*

INSTANT *Bucerus,* Augustinum loqui de certitudine scientiæ, non fidei. Proinde fideles debere ex fide, non ex se statuere suam certitudinem salutis.

Dico. Sic omnes fideles haberent ex fide eam certitudinem, & perseuerantiam. At vtumque negat S. Augustinus tum ibi, tum l. de corrept. & grat. c. 13. *Quis fidelium, in hac mortalitate, in numero prædestinatorum se esse psumat?*

VI. RATIO docet. 1. Quia quæ pendent ex sola Dei voluntate, credi non debent, nisi ex certa Reuelatione: cum nemo scire possit, quid sit in homine; minus quid in Deo. At talis est prædestinatio, Rom. 9. *Quia cuius vult, miseretur; & quem vult, indurat.* Et quos elegit, ex misericordia, non ex operibus elegit.

2. Quia nescit homo an dignus sit odio, an amore, secundum præsentem iustitiam: ergo minus secundum Dei Decretum.

3. Quia Aug. *ibid.* ait, Incertitudinem esse perutilem ad humilitatem.

4. Quia perutile idem est ob reprobos, qui si scirent reprobationem, desperarent. Ita S. Prosper l. 2. de *vocatione gentium c. ult.*

DICO AD I. Hæsitatio est contraria orationis & Fidei, & Fiduciam. Fidei; qua credendum velle nobis bona Deum; at, an expediant nobis, nescimus. Sic Christus & Paulus ter orant, nec impetrarunt, licet credentes. Ita orant pro credentibus pro perseverantia; quæ tum scitur, cum perseveratum est ad finem. Sic & speramus orantes.

AD II. *Habere vitam et in spe sc. nō in re: Rom. 5. Spe enim salvi facti sumus. Ideo monet idem Ioan. in ep. 2. Videte vosmetipsos, ne PERDatis, qua operati estis. Sic Heb. 3. Videte, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis descendendi à Deo viuo. &c. Participes enim Christi effecti sumus, si tamen initium usque ad finem firmum retineamus. Quia opus Perseuerantiam.*

AD III. Qui habent pignus hereditatis, hanc certi consequentur: mo-

do conferent illud: At se habere quis scit, nisi cui reuelavit Deus: Et huiusmodi promissiones vniuersales implicitè sunt conditionatæ, alibi scilicet expressis conditionibus.

Deinde rogat Deum Apostolus, ut illuminet oculos Ephesiorum, ut intelligant quæ sit spes vocationis; non ut sciant se esse prædestinatos.

AD IV. *Scientes sc. se & Siluanum, & Timotheum; non ipsos vos Thessalonicenses, electionem vestram.* Deinde loquitur ibi de scientia ex signis non ex reuelatione.

AD V. Non omnes Vocati sunt Electi: Mat. 22. Multi sunt vocati; pauci verò electi. Itaque loquitur de Vocati secundum propositum. De his verò scit nemo: Aug. l. de bono perseu. c. 13. Quis nouit sensum Domini?

AD VI. Priora docent, Electi non posse perire: at non quemquam scire se esse electum. Posterius docet Paulum bene sperasse de salute Cor. & Ephesiorum. Monet igitur S. Aug. *ibid. c. 22.* ut cogitantes de electis utamur prima & secunda persona, ut bene sperantes: at de reprobis tertiâ, ut auditoribus malè ominemur.

QVÆSTIO LXVIII.

Fides & Iustitia an sit propria electorum, amittique possit?

CALVINVS Inst. 3. c. 2. §. 11. Proprietatem affirmat; Amissionem negat. Solus ait, *electi semine incorruptibili DEVS in perpetuum regerant, ut nunquam dispareat semen vita in eorum cordibus insitum.* Et §. 12. *Hoc tenendum est; quamuis exigua sit; ac debilis in electis fides; quia tamen si-*